

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/331/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118251399
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118251399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: U. nar. XX., bytom U., XXX, zast. Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50252151, o zaplatenie 4 980 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10Csp/77/2018-281 zo dňa 04. 09. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10Csp/77/2018-281 zo dňa 04. 09. 2018 v časti zamietnutia žaloby p o t v r d z u j e.

II. Výrok rozhodnutia, ktorým súd žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % z r u š u j e a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok II.).

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol (výrok I.). Žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok II.).
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5000,- Eur s príslušenstvom. V priebehu konania žalovaný uhradil sumu 20,- Eur, preto žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 20,- Eur späť a svojim konečným návrhom sa domáhal zaplatenia sumy 4980,- Eur s príslušenstvom. Žalobca uviedol, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s., uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere dňa 17. 8. 2010. Žalovaný si svoje povinnosti z tejto zmluvy neplnil riadne a následne vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru a pohľadávku voči žalovanému právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil na žalobcu.
3. Žalovaný namietal platnosť uzavretia zmluvy o úvere, nedostatok obsahových náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, namietal, že nebol riadne vyzvaný na zaplatenie svojho záväzku, namietal vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ako aj postúpenie pohľadávky na žalobcu, vzniesol námietku premlčania.
4. Okresný súd vykonal dokazovanie, zistil, že dňa 17.08.2010 uzavrel právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s so žalovaným zmluvu, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal podľa dohodnutých podmienok splácať poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva

o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou formulárovou vrátane VOP. Žalovaný si svoje povinnosti riadne neplnil, dlh riadne nesplácal, na základe čoho sa dostal do omeškania. Výzvou zo dňa 9. 9. 2015 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 2797,76 Eur, s ktorou sumou bol žalovaný v omeškaní. K tejto výzve žalobca nedoložil žiaden doklad preukazujúci jej doručenie žalovanému. Dňa 30. 09. 2015 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že dňa 29. 9. 2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, k čomu pripojil žalobca aj doručenkou preukazujúcu doručenie tejto písomnosti žalovanému. Dňa 30. 10. 2015 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. K tomuto oznámeniu doložil kópiu podacieho hárku č. EPH005672742 a to konkrétne list. č 61/190.

5. Okresný súd posúdil nárok podľa § 39, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky.

6. Súd prvej inštancie skúmal platnosť postúpenia pohľadávky a skúmal, či je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže z obsahu spisu a vyjadrení žalovaného vyvstali zrejme závažné pochybnosti o tom, či bola zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá v súlade so zákonom.

7. Žalobu okresný súd zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu na vymáhanie žalovaného nároku s odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávok, a to konkrétne pre rozpor s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré ako lex specialis požíva prednosť pred všeobecnou právnou úpravou § 524 OZ. Žalobca nepreukázal splnenie vyžadovaných zákonných podmienok postúpenia pohľadávky. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky podľa tohto ustanovenia zákona na inú osobu je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 OZ). Na tejto skutočnosti nemení ani zmluvné dojednanie v čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

8. Žalobca nepreukázal, že je aktívne vecne legitimovaný, predložil súdu výzvu jeho právneho predchodcu zo dňa 9. 9. 2015 adresovanú žalovanému na splnenie dlhu, avšak žalobca nijako nepreukázal, že by predmetná výzva bola aj skutočne doručená žalovanému. Z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka riadnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ani riadnej výzvy a upozornenia spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka umožňujúceho zosplatnenie úveru., neboli teda splnené zákonné predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru a následne neboli splnené ani zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky. Z tohto dôvodu považoval okresný súd zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom za neplatnú pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Obč. zákonníka a preto žalobcovi nesvedčí žiadne právo, ktorého sa domáha v žalobe.

9. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. a priznal žalovanému ako úspešnému v konaní právo na plnú náhradu trov konania.

10. Proti rozsudku v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP podal odvolanie žalobca, navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie, resp. rozhodnutie zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Odvolateľ poukázal na nesprávny procesný postup súdu, vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Uviedol, že v súlade s § 145 ods. 2 CSP o čiastočnom späťvzatiu žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Okresný súd rozhodol samostatným uznesením o zmene petitu a vôbec sa nevysporiadal s nárokom žalobcu na náhradu trov konania v zastavenej časti, keďže k späťvzatiu žaloby došlo v tejto časti v dôsledku zaplatenia tejto sumy žalovaným po podaní žaloby. Žalovaný teda procesne zaviniel zastavenie konania, a teda v tejto časti v súlade s § 256 ods. 1 CSP mal byť žalobcovi priznaný nárok

na náhradu trov konania. Súd mal konať o nároku vo výške 5 000 € s prísl., nie o nároku na zaplatenie 4 980 € s prísl.

12. Odvolateľ namietal záver súdu, že nedošlo k splneniu podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom opätovne vyzývaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 09. 09. 2015 a výzvou zo dňa 30. 09. 2015 označenou ako oznámenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorej žalobca pripojil aj kópiu doručanky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému. Súd prvej inštancie teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Odvolateľ namietal právne posúdenie súdom, v zmysle ktorého nebolo preukázané upozornenie spotrebiteľa pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru tak, ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ. Uviedol, že využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 30. 09. 2015 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty 15 dní na zaplatenie. Pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatniť práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

13. Žalobca v odvolaní poukázal na ust. § 89 ods. 1 ZoB a na čl. I. bod 8 zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku. Podľa bodu 19.16 VOP, „Klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi“. Ustanovenie § 89 ods. 1 ZoB umožňuje, aby si banka so svojim klientom zmluvne upravila práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona, alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchylnú úpravu vzájomných vzťahov. Zmluvné strany si teda dohodli vzájomné práva v čl. I bod 8 zmluvy, resp. v bode 19.16 VOP. Skúmanie splnenia podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 ZoB nebolo potom v konaní potrebné (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 13Co/2/2016, 10Co/76/2016, 9Co/145/2015, 11Co/206/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017).

14. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

15. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v časti v ktorej žalobu zamietol ako vecne správne potvrdil a v časti rozhodnutia o náhrade trov konania (II. výrok) zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, v časti zamietnutia žaloby dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil.

18. Predmetom konania je uplatnenie nároku žalobcom na zaplatenie 5 000 € s prísl., ktorý si uplatnil na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., a žalovaným dňa 17. 08. 2010. Predmetná pohľadávka mu bola Slovenskou sporiteľňou, a. s., t. j. bankou postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 10. 2015. Súd prvej inštancie zamietol návrh z dôvodu, že neboli preukázané podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, z tohto dôvodu považoval okresný súd zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom za neplatnú pre rozpor so zákonom, ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 OZ), k platnému postúpeniu nedošlo ani na základe zmluvného dojednania v čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

19. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

20. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní musíme rozlišovať procesnú legitimitáciu a vecnú legitimitáciu. Procesnou legitimitáciou rozumieme oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitimitáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitimitácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní. Vecná legitimitácia má význam v každom sporovom konaní. Nedostatok vecnej legitimitácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konaní.

21. Prioritným dôvodom zamietnutia žaloby okresným súdom bol nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu s odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok, a to konkrétne pre rozpor postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

22. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako lex specialis požíva prednosť pred všeobecnou právnou úpravou § 524 OZ. Podľa § 92 ods. 8, § 89 ods. 1 ZoB v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepreukázal splnenie vyžadovaných zákonných podmienok postúpenia pohľadávky. Žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca splnil podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Predpokladom postúpenia pohľadávky podľa tohto ustanovenia zákona na inú osobu je okrem iného aj splnenie podmienky a to, že aj napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z uvedeného vyplýva, že jedným z predpokladov na postúpenie dlhu je, že banka musí pred postúpením pohľadávky vyzvať dlžníka na splnenie splatného dlhu, a dlžník napriek výzve (po výzve) je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie tejto podmienky. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie dlžnej sumy z 09.09.2015 (žalovaný doručenie namietal) a ani dorúčením Oznámenia o mimoriadnej splatnosti a výzvy uhradiť požadovanú sumu do 15 dní, ak by aj bola doručená dlžníkovi 05.10.2015 (čo žalovaný rozporuje) neboli splnené v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 23.10.2015 podmienky pre postúpenie

pohľadávky. Ak niektorý z predpokladov § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná, prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia, ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 OZ).

24. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávkou voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

25. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je ustanovením, ktoré bolo prijaté za účelom určenia konkrétnych práv a povinností (odlišných od všeobecnej úpravy) pri postúpení pohľadávok bankou a to za účelom ochrany dlžníka (napr. umožniť mu splniť dlh pred postúpením) s tým, že zákon uložil banke presné podmienky, za ktorých môže svoje pohľadávky postúpiť. Uvedené ustanovenie vzhľadom na jeho obsah a sledovaný zámer zákonodarcom, treba hodnotiť ako ustanovenie, z ktorého povahy vyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť, a teda Dohoda, ktorá upravuje postúpenie pohľadávky tak, že nemusia byť splnené predpoklady pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB je neplatná pre rozpor so zákonom.

26. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné vykladať aj v spojení s § 525 ods. 1 OZ, podľa ktorého „Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia“. Za pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, treba považovať aj pohľadávky banky voči klientom. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá nepodlieha špecifickým požiadavkám, vrátane prísneho bankového tajomstva, určeným v § 27 a nasl. ZoB na podnikanie bánk, sa podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom, postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - bankou a dlžníkom. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ preto bráni aj postúpeniu pohľadávok z právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na takúto zákonnú výlukú § 92 ods. 8 Zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť pohľadávku voči klientovi, ale len za splnenia tam uvedených podmienok. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a neplatné v zmysle § 39 OZ nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi navonok.

27. Pretože žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovanej na splnenie peňažného záväzku, s ktorým bola žalovaná v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu a súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny v časti zamietnutia žaloby podľa ustanovenia § 387 ods. 1, CSP potvrdil.

29. Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania v súlade s § 389 ods. 1) pís. b) CSP, z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Požiadavky preskúmateľnosti a argumentatívnej presvedčivosti primerane musí spĺňať odôvodnenie každého výroku súdneho rozhodnutia, teda aj výroku o trovách konania, pokiaľ výslovne procesná norma neustanovuje inak. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva strany sporu na spravodlivé súdne konanie, lebo sa jej tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu spôsobuje nielen nedostatocňé či nepresvedčivé odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia, ale aj nesprávna,

respektíve vôbec žiadna aplikácia konkrétneho zákonného ustanovenia, podľa ktorého súd mal rozhodovať.

30. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5000,- Eur, súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti 4980,- Eur s príslušenstvom, nie je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia ako súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vo vzťahu k celému uplatnenému nároku a výsledku konania.

31. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania opätovne rozhodne, a v odôvodnení rozhodnutia stručne uvedie aké ustanovenie aplikoval a ako ho vyložil vo vzťahu k výsledku konania.

32. V súlade s § 396 ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).